

Rikatádo

Jan Nedvěd

Ami

1. Vy krásne a tiché noci nad řekou
a soví hnízda kdesi v korunách střech.
Ty Sázavo, cos nosila nás na rukou,
když nám v zátočinách utekl břeh.

C

R: Ne, nebude už nikdy svítat, nikdy už znít
naše Rikatádo ve stínu skal,

Ami

už nebudeme po hospůdkách zpívat a pít,

E Ami

čas nám spravedlivá léta spočítal.

2. Ještě do ucha mi potichu zní panenky hlas
s bílou dlaní, s tělem kakaových zrn.
Chvěla se tam na lůžku jak ve vánku vlas,
A asi šťastná jako voděnka z vln.

R:

3. A možná ještě svítá a možná někdy i zní,
jenže i příroda má přece jen stud.
A písnička své přátelé a my přátelství s ní
a hanba nato, aby obličej zrud.

Ami

R: + Vy krásne a tiché noci nad řekou